

ת"פ 12741/01/15 - מדינת ישראל נגד עבד אלרחמאן אבו זינה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 12741-01-15 מדינת ישראל נ' אבו זינה (עציר)

בפני כב' השופט דוד רוזן
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יוני חג'ג'

המאשימה

נגד

עבד אלרחמאן אבו זינה (עציר) ע"י ב"כ
עו"ד דן באומן

הנאשם

גזר דין

א. פתח דבר:

הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: קבלת נכסים שהושגו בפשע, עבירה לפי סעי' 411 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעי' 415 רישא לחוק; הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעי' 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן: חוק כרטיסי חיוב); ניסיון להונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעי' 17 לחוק כרטיסי חיוב יחד עם סעי' 25 לחוק; שהייה בלתי חוקית, עבירה לפי סעי' 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.12.2014 בסמוך לשעה 18:37 נשדדה בביתה גב' בטי בן חיים, קשישה המתגוררת בגפה ברח' שבטי ישראל 31 בבני ברק (להלן: המתלוננת), ע"י עבריין שזהותו אינה ידועה (להלן: השודד). במהלך השוד השודד תקף את המתלוננת וגרם לה לחבלות, ונטל ממנה מכשיר טלפון ותיק השייכים לה (להלן: הרכוש). הנאשם, שוהה בלתי חוקי אשר נהג ללון בבניין בו מתגוררת המתלוננת, קיבל רכוש זה בידיעה שמקורו בשוד. על פי הנטען, הנאשם נטל מתוך התיק כרטיס אשראי השייך למתלוננת וכן את תעודת הזהות שלה, ובאמצעותם ניסה למשוך כספים משני כספומטים שונים, רכש ביגוד ומכשיר טלפון סלולארי, וכן ניסה לרכוש מכשיר טלפון סלולארי נוסף.

ב. טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה, עו"ד יוני חדד, טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל לעבירות הרכוש, ובין 3 לבין 7 חודשי מאסר בפועל לעבירת השהייה הבלתי חוקית. הפרקליט המלומד ביקש למקם את הנאשם ברף הבינוני של מתחם עבירות הרכוש, וברף העליון של מתחם עבירת השב"ח, תוך שהדגיש כי אין המדובר בכניסה לישראל לצורך פרנסה, וכי לנאשם שתי עבירות דומות מן העת האחרונה, כשגם מאסרים מותנים לא הרתיעו אותו מלשוב

עמוד 1

ולהיכנס לישראל שלא כדין. באשר לעונש הסופי, עתר הפרקליט הנכבד להשית על הנאשם מאסר בפועל לרבות הפעלה במצטבר של מאסר מותנה מתיק קודם, וכן מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

ב"כ הנאשם, עו"ד דן באומן, טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 לבין 9 חודשי מאסר בפועל לעבירות הרכוש, ובין 2 לבין 4 חודשי מאסר לעבירת השב"ח. הסנגור המלומד ציין את הודאתו של הנאשם, את לקיחת האחריות מצדו ואת נסיבותיו האישיות, וביקש להשית על הנאשם עונש כולל של עד שנת מאסר בפועל.

ג. דיון והכרעה:

משמצא המחוקק לנכון להוסיף לספר החוקים את תיקון מס' 113 לחוק, מצווה בית המשפט לפעול בהתאם להוראותיו ולקבוע תחילה מהו מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם.

ג.1. הערך החברתי הנפגע ומידת הפגיעה בו:

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם הוא שמירה על קניינו של הפרט והציבור, וכן שמירה על גבולות המדינה וביטחון אזרחיה.

כמתואר לעיל, הנאשם נטל רכוש על אף שידע כי מקורו בשוד, והשתמש בו במטרה לגרוף לעצמו רווח קל. ועוד, הנאשם שהה בישראל שלא כדין שלא למטרת פרנסה בלבד, כאשר רק לאחרונה השתחרר ממאסר בגין עבירה דומה, ואף חרב המאסר המותנה לא הרתיעה אותו מלשוב ולעבור על החוק.

בנסיבות העניין, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

ג.2. מדיניות הענישה הנוהגת:

עיון בפסיקה הרלוונטית מלמד כי קשת הענישה בעבירות כגון אלה בהן הורשע הנאשם היא רחבה למדי, וניתן למצוא פסקי דין לכאן ולכאן. התרשמתי כי טיעוני הצדדים לעונש משקפים בסך הכל את טווח הענישה המקובל בבתי המשפט.

ג.3. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

כמתואר לעיל, הנאשם נטל לידיו רכוש בידיעה כי מקורו בפשע, והשתמש בו במטרה לגזול כספה של המתלוננת ולגרוף לעצמו רווח קל. באמצעות הרכוש הגנוב הנאשם ביצע רכישות בסכום מצטבר של ₪ 2,500 מכספה של המתלוננת, וכן ניסה לבצע רכישות נוספות ולמשוך כספים מחשבונה. לאלה יש להוסיף כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בעודו שוהה בישראל שלא כדין.

ג.4. קביעת מתחם הענישה ההולם:

בהתחשב במכלול השיקולים אשר פורטו לעיל, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לעבירות הרכוש נע בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לעבירה של שהייה בלתי חוקית נע בין 2 לבין 6 חודשי מאסר.

ג.5. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

משקבעתי מהו מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

הנאשם הינו צעיר כבן 21, תושב שכם שברשות הפלסטינית. לנאשם 4 אחים ואחיות, אביו נפטר, ואילו אמו אינה עובדת בשל מצב רפואי. לנאשם בת זוג, עמה תכנן להתחתן בשנה זו.

לחובתו של הנאשם 2 הרשעות קודמות מן העת האחרונה בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל, בגין נדון למאסרים קצרים בפועל.

יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה כי הודה במיוחס לו, ולקח אחריות על מעשיו.

ד. סוף דבר:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש, ושקלתי את כלל השיקולים הרלוונטיים, הנני לגזור על הנאשם בגין כלל האירועים את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 15 חודשים.
2. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים מת"פ (שלום ת"א) 52224-09-14, במצטבר למאסר שהוטל בסע' 1 לעיל. הנאשם ירצה אפוא בסך הכל 18 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו החל מיום 29.12.2014).
3. 12 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת רכוש.
4. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
5. פיצוי למתלוננת בסך של 1,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם עד ליום 01.01.2016, והחל ממועד זה יישא הפרשי הצמדה וריבית.
6. קנס בסך של 1,500 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.01.2016.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

המוצגים יושבו למתלוננת ויושמדו בהתאם.

**ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ה, 18 מאי
2015, בהעדר הצדדים.
דוד רוזן, שופט**